

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. travnja 2019. uputila Curtea de Apel Constanța (Rumunjska) — Ira Invest SRL protiv Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

(predmet C-304/19)

(2019/C 288/19)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Constanța

Stranke glavnog postupka

Tužitelj i žalitelj: Ira Invest SRL

Tuženik i druga stranka u žalbenom postupku: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

Prethodno pitanje

Treba li članak 4. stavak 1. točke (b), (c), (e) i (f), članak 10., članak 21. stavak 1. i članak 32. stavke 1. do 5. Uredbe (EU) br. 1307/2013 ⁽¹⁾, tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis koji, u okolnostima kao u glavnom postupku, isključuje plaćanja poljoprivrednicima zato što zemljišta na kojima se nalaze ribogojilišta koja se koriste kao obradiva zemljišta nisu „poljoprivredna površina” u smislu članka 4. navedene uredbe?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 (SL 2013., L 347, str. 608. i ispravak SL 2016., L 130., str. 7.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. travnja 2019. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) — EB protiv Presidenza del Consiglio dei Ministri i dr.

(predmet C-326/19)

(2019/C 288/20)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EB

Tuženici: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR, Università degli Studi Roma Tre

Prethodna pitanja

1. Protivi li se, iako ne postoji opća obveza država članica da predvide promjenu ugovorâ o radu na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme, članku 5. Okvirnog sporazuma iz Direktive Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP ⁽¹⁾, naslovljenom „Mjere za sprečavanje zlouporaba”, i s obzirom na načelo ekvivalentnosti, to da se nacionalnim propisom poput onoga iz članka 29. stavka 2. točke (d) i članka 29. stavka 4. Zakonodavne uredbe br. 81 od 15. lipnja 2015. te članka 36. stavaka 2. i 5. Zakonodavne uredbe br. 165 od 30. ožujka 2001. sveučilišnim istraživačima zaposlenima s ugovorom na određeno vrijeme u trajanju od tri godine, koji se u skladu s člankom 24. stavkom III. točkom (a) Zakona br. 240 od 2010. može produljiti za dvije godine, onemogućuje naknadno zasnivanje odnosa na neodređeno vrijeme?
2. Protivi li se, iako ne postoji opća obveza država članica da predvide pretvaranje ugovorâ o radu na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme, članku 5. Okvirnog sporazuma iz Direktive Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, naslovljenom „Mjere za sprečavanje zlouporaba”, i s obzirom na načelo ekvivalentnosti, to da nacionalni sudovi države članice primjenjuju nacionalni propis poput onoga iz članka 29. stavka 2. točke (d) i članka 29. stavka 4. Zakonodavne uredbe br. 81 od 15. lipnja 2015. te članka 36. stavaka 2. i 5. Zakonodavne uredbe br. 165 od 30. ožujka 2001. na način da se pravo zadržavanja radnog odnosa priznaje osobama koje je zaposlilo tijelo javne uprave na temelju fleksibilnog ugovora o radu na koji se primjenjuju pravila privatnog radnog prava, ali se općenito ne priznaje osobama koje je to tijelo zaposlilo na određeno vrijeme na temelju javnog prava s obzirom na to da u nacionalnom pravu ne postoji (zbog prethodno navedenih nacionalnih odredbi) druga djelotvorna mjera za sankcioniranje te zlouporabe u odnosu na zaposlenike?
3. Protivi li se, iako ne postoji opća obveza država članica da predvide pretvaranje ugovorâ o radu na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme, članku 5. Okvirnog sporazuma iz Direktive Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, naslovljenom „Mjere za sprečavanje zlouporaba”, i s obzirom na načelo ekvivalentnosti, [...] nacionalni propis poput onog iz članka 24. stavaka 1. i 3. Zakona br. 240 od 30. prosinca 2010., kojim se propisuje sklapanje i produljenje za ukupno pet godina (tri godine s eventualnim produljenjem od dvije godine) ugovora na određeno vrijeme između istraživača i sveučilišta, pod uvjetom da se ugovori sklapaju „u okviru raspoloživih sredstava za planiranje, u svrhu provođenja znanstvene i obrazovne djelatnosti, dopunske nastave i pružanja usluga studentima” te da produljenju također prethodi „pozitivna ocjena provedenih obrazovnih i znanstvenih djelatnosti”, bez utvrđivanja objektivnih i transparentnih mjerila kako bi se provjerilo odgovaraju li doista sklapanje i obnavljanje takvih ugovora stvarnoj potrebi, jesu li oni primjereni za postizanje željenog cilja i potrebni u tu svrhu te predstavlja li taj propis, stoga, stvarnu opasnost od mogućih zlouporaba takve vrste ugovora, zbog čega u tom smislu nije u skladu s ciljem i korisnim učinkom Okvirnog sporazuma?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1990., L 175, str. 43.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. travnja 2019. uputio Tribunale di Milano (Italija) — Condominio di Milano protiv Eurothermo SpA

(predmet C-329/19)

(2019/C 288/21)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Milano